

homokban jó, vajon görög vagy török homok. Leginkább apró kavics, a török oldalon vannak igazi homokos tengerparti részek, azt mondják, egyszer megnézem. Csörög a telefonom, egy barátnőm hív, régen együtt dolgoztunk, úgynevezett kolléga, ott lettünk barátnók. Megkérdezi, beülünk-e egy kávéra. Jó, hogy nem volt érdekes film a moziban. Bemegyek a kávézó mosdójába, megigazítom a sminkem, amíg ideér. Magamra zárom a vécéajtót, kistükör, púderezek, ne lásson senki. Nem tudom, van-e ennek értelme, befújom magam parfümmel, szájfény, és máris jobb. Ha jobban érzem magam tőle, akkor van értelme. Pisilek is, ha már itt vagyok, bár csak sminkelni akartam. Eszembe jut, milyen lenne vécében baszni. Kavargatjuk a kávé, hozzá süti, olcsóbb, ha együtt veszed, kávé-süti menü. Másfél-két órát beszélgetünk, nem tudom, miről, nem vagyok jó barátnő, sokat bólogatok, ásítanom kell folyamatosan. Egyszer megbeszéltük a Göröggel, hogy hétfőn együtt ebédelünk, és leszopom a vécében. Megyek hazafelé a metrón, bűdösek az emberek, legtöbbször étel-szag. Olaj. Bundás kenyér, rántott hús. Amikor anyám pörköltöt főzött a panelban, az volt a legrosszabb, bevittem a kabátomat az előszobából, ne legyen bűdös, tudtam, hogy belemászik a ruhámba a szag, anyám haragudott ezért. Azt mondta, kényes vagyok, pedig én csak szerettem jó illatú lenni.

